

Sygn. akt V CSK 645/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa A. K.

przeciwko Bankowi Spółce Akcyjnej w W.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 maja 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 6 czerwca 2014 r., sygn. akt II Ca 313/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powód złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 6 czerwca 2014 r., w którym oddalono apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 31 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo skierowane przeciwko pozwanemu Bankowi o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym (k. 316 i n. akt sprawy).

W skardze kasacyjnej powoda podnoszono zarzuty naruszenia prawa procesowego i prawa materialnego.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdził, że skarga jest oczywiście uzasadniona, „ponieważ w toku postępowania apelacyjnego i podejmowanych czynności decyzyjnych związanych z wydaniem zaskarżonego orzeczenia nie została zrealizowana zarówno funkcja rozpoznawcza, jak i kontrolna tego Sądu” (s. 1 skargi).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie wieczystoksięgowej nie występuje - wbrew sugestii strony powodowej - przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Z treści skargi kasacyjnej wydaje się wynikać, że właśnie ta okoliczność wskazana została jako uzasadnienie przyjęcia skargi do rozpoznania, skoro na s. 2 skargi ogólnie stwierdzono, że „skarga jest oczywiście uzasadniona”. Nie podano jednak odpowiedniego postanowienia art. 398⁹ § 1 k.p.c. W każdym razie w świetle dokonanych przez Sady meriti ustaleń faktycznych nie można twierdzić, że wniesiona skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona z racji naruszenia przez Sady drugiej instancji przepisów prawa procesowego i prawa materialnego wskazanych w skardze.

W tej sytuacji należało odmówić przyjęcia skargi do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).